

ABSTRAKT

Diplomová práce se zabývá výukou německé výslovnosti na prvním stupni základní školy v Čechách.

Teoretická část objasňuje důležitost výuky výslovnosti – fonetiky a fonologie – pro dosažení komunikativních dovedností. Vysvětluje termíny související s výslovností, popisuje jevy německého hláskového systému pro Čechy obtížné a pojednává metody výuky německé výslovnosti v kontextu prvního stupně základní školy. Poukazuje také na to, že zastoupení výuky německé výslovnosti v RVP je nedostatečné a ve školních vzdělávacích plánech velmi rozdílné.

Praktická část nejprve představuje tři učebnicové soubory a analyzuje míru zahrnutí výuky výslovnosti do jejich konceptů. Následně představuje výzkum, který proběhl v pěti třídách prvního stupně. V rámci výzkumu probíhaly hospitace a rozhovory s učiteli a bylo zjišťováno zvládnutí nejobtížnějších německých hlásek žáky. Výsledky výzkumu v jednotlivých třídách jsou poté porovnány.

Zjištěno bylo, že existují jisté souvislosti mezi učitelem, jeho výukou a výslovnostními dovednostmi žáků, avšak celkově žáci výslovnost německých hlásek po dvou letech němčiny příliš neovládají.

KLÍČOVÁ SLOVA

němčina jako cizí jazyk, výslovnost, výuka výslovnosti, chyby ve výslovnosti, segmentální rovina výslovnosti, hlásky, první stupeň